

νὰ συλλέξη πρῶτον ἀποχρώσας κατ' αὐτοῦ ἀποδείξεις. Μὲ ποῖον τρόπον ἐνήργησαν κατὰ τοῦ Μαξίμου; Ἰδού τί πρέπει νὰ μάθωμεν.

[Ἔπεται συνέχεια].

Π. Σ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΑἪΦΦΕΛ

Διήγημα.

Πρὸ τριῶν ἐβδομάδων δημοσιογραφικῇ ἀποστολῇ μὲ ἠνάγκασε νὰ μεταβῶ εἰς Παρισίους, ὅπου ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συνδιαλεχθῶ πλέον ἢ ἅπαξ μετὰ τοῦ κυρίου Ἀϊφφελ, εἰς οὗτινος τὴν ἐπίνοιαν καὶ τὴν ἀκαταδάμαστον ἐπιχειρηματικότητα ὀφείλει ἡ νέα Βαβυλὼν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κολοσσιαίου ἔργου.

Κατὰ τινὰ τῶν συνεντεύξεων, ἃς ἔσχον μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ πύργου, ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων, διαρκούσης τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ πύργου.

Ἐκαθήμεθα ἐν τῷ γραφεῖῳ του, οἱ ὑπάλληλοι ἐπήγαινον καὶ ἤρχοντο ἀδιακόπως. Ἀνὰ πᾶσαν δὲ στιγμὴν διεκοπτόμεθα ὑπὸ τοῦ θυρωροῦ, κομίζοντος τὰ ἐπισκεπτήρια διαφόρων περιηγητῶν, ἐξ ὧν τῶν μερῶν τῆς ὕψιλλου, οἷτινες ἐπεθύμουν νὰ ἴδωσι τὸν ἔξοχον ἄνδρα.

— Συνέβησαν πολλὰ δυστυχήματα διαρκούσης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ἐξογκώθη πολὺ καὶ τελευταίως...

Ἐνταῦθα ὅμως ἡ συνδιάλεξις διεκόπη παρὰ κυρίου τινός, φέροντος συστατικὴν ἐπιστολὴν τοῦ πρέσβους τῆς Ἀγγλίας, συνεπιέει τῆς ὁποίας ἔτυχε μιᾶς στιγμῆς ἀκροάσεως.

— Ἐλέγατε λοιπόν, ὅτι δὲν συνέβησαν τόσα δυστυχήματα, ὅσα ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ἀναγινώσκων τὰς ἐφημερίδας.

— Ὅ, τι λέγετε εἶνε ἀληθές. Οἱ ἐχθροί μου προσεπάθησαν νὰ μὲ ζημιώσουν, διαδίδοντες ψεῦδη. Ἰσως ἐνθυμεῖσθε τὸ φοιτικὸν συμβάν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἰδιαίτερόν τι συμβάν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ὁ κύριος Ἀϊφφελ ἐθώπευσε τὴν γενειάδα του, προσπαθῶν νὰ συναρμολογήσῃ τὰς ἀναμνήσεις του, καὶ ἐκ τῆς φυσιογνωμίας του ἠνώνησα ὅτι ἡτοιμάζετο νὰ μοὶ διηγηθῇ ἀσυνήθες τι καὶ ἄξιον ν' ἀκουσθῇ μετὰ προσοχῆς.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν μᾶς διέκοψαν.

Ἦρχισα νὰ φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ ἤκουον τὴν διήγησιν. Ὁ κύριος Ἀϊφφελ ἀπεσύρθη ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ ἐπὶ τινὰ λεπτά, ἅτινα μοὶ ἐφάνησαν ὥραι, ὅτε δ' ἐπέστρεψε, μοὶ εἶπεν:

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι αἱ ἀσχολίαι μου μ' ἐμποδίζουν...

— Θὰ ἐπεθύμουν πολὺ νὰ ἀκούσω τὴν διήγησιν, τὴν ὁποίαν μοὶ ὑπεσχέθητε, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸ ὄγδον τοῦτο θαῦμα τοῦ κόσμου, ἐνέχει

πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον, πρὸ πάντων δι' ἑνα δημοσιογράφον, κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν.

Ὁ κύριος Ἀϊφφελ εὐρίσκετο ἐν ἀμηχανίᾳ. Ἀφ' ἐνός μὲν ἡ ἐθνικὴ του καὶ ἔμφυτος ἀδρότης δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ μὲ δυσταρεστήσῃ, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐφαίνετο στενωχωρούμενος ἔνεκεν τῶν πολλῶν του ἀσχολιῶν. Ἀπώλεσα πᾶσαν ἐλπίδα καὶ ἠγέρθην ἵνα ἀναχωρήσω.

Ὁ ἔξοχος μηχανικὸς μὲ παρετήρησεν ἐπὶ στιγμὴν ἐν ἀμηχανίᾳ.

Αἰφνης ἐστράφη πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ παρατηρῶν τὸ σημειωματάριόν του μοὶ εἶπεν:

— Θὰ σὰς ἦτο εὐκολον νὰ μ' ἐπισκεφθῆτε εἰς τὴν οἰκίαν μου αὐριον, περὶ τὴν ἐννάτην μετὰ μεσημβρίαν;

— Εὐχαρίστως, τῷ ἀπήντησα.

Καὶ τὴν ἐπομένην, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, εἰσῆχθην εἰς πολυτελεστάτην αἴθουσαν, ἐν τῷ θαυμασίῳ μεγάρῳ, ὅπερ ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος ἐκτίσαστο μετὰ πολυτελεῖς κόπους καὶ ἐργασίας.

Κρατῶν τὸ σημειωματάριόν μου ἠκροάσθην προσεκτικῶς τῆς διηγήσεως τοῦ κυρίου Ἀϊφφελ, ἣν παραθέτω κατωτέρω.

Μακρὰν, ἐν τῇ Μεσογείῳ, κεῖται ἡ Κορσική, ἡ μᾶλλον εὐήλιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀκνηροτέρα χώρα. Παρὰ τὴν κυανὴν θάλασσαν, περιβαλλομένην ὑπὸ ὕψηλους λόφους, κεῖται ἡ πρωτεύουσα τὸ Ἀνάκειον.

Τὰ συμβάντα, ἅτινα συνδέονται μετὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ Πύργου Ἀϊφφελ, διεδραματίσθησαν παρὰ τὸ Ἀνάκειον, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1888.

Τὴν ἐσπέραν τῆς 23 Μαΐου τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἡ θυγάτηρ τοῦ διευθυντοῦ μικροῦ τινος πανδοχείου, Μαρία Ρουσσιλίων καλουμένη, ἐπορεύετο πρὸς ἔρημον μέρος, ἐπὶ τινος λόφου, πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐραστοῦ της, ὃν οἱ γονεῖς της τῇ εἶχον ἐμποδίσαι νὰ βλέπῃ, μὴ ἐπιθυμοῦντες αὐτὸν ὡς γαμβρόν.

Ἀκριβῶς εἰπεῖν, δὲν ἦτο λαθραία συνέντευξις, καθότι ἡ κόρη πρὸ ὀλίγου εἶχε σφοδρῶς φιλονεικήσει μετὰ τοῦ πατρός της καὶ ἐγκατέλιπε τὴν οἰκίαν, προκαλοῦσα τοὺς γονεῖς της νὰ τὴν ἀποχωρήσωσιν, ἂν ἡδύναντο, τοῦ ἐραστοῦ της.

Ὡς εἰπομεν, οἱ γονεῖς τῆς Μαρίας δὲν ἔβλεπον μὲ καλὸν ὄμμα τὸν ἔρωτα αὐτῆς καὶ τοῦ Ἰωάννου Φάργ' ὑπῆρχεν ὅμως καὶ ἕτερος ἐραστής, μᾶλλον εὐνοούμενος παρ' αὐτῶν.

Τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ὡς μετέχοντα πολὺ τῆς παρὰ τοῦ κυρίου Ἀϊφφελ διηγηθείσης μοὶ ἱστορίας, κρίνω καλὸν νὰ περιγράψω ἐν ὀλίγοις.

Ἦτο εὐεidis, ὕψηλόν ἀναστήματος, ἀλλὰ σκυθρωπός, προσεπάθει δὲ διὰ παντός τρόπον νὰ ἐπισύρῃ τὴν στοργὴν τῆς Μαρίας.

Ἦτο ἐξάδελφός της, οἱ πατέρες των ἦσαν ἀδελφοί, ἀλλὰ τοῦτο τόσον μνηστικὸν πρόσκομμα ἐφαίνετο εἰς τοὺς γονεῖς

τῆς Μαρίας, ὥστε, ἀντὶ νὰ τὸν ἀποτρέψωσιν, ὑπεβόηθουν καὶ ἐνεψύχονον αὐτὸν εἰς τὰς προσπάθειάς του.

Τὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν μανιώδης ἡ Μαρία ἔσπευδε πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐραστοῦ της Ἰωάννου Φάργ', παρηκολουθεῖτο, ἐν ἀγνοίᾳ της, ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου της Ροβέρτου Πρετόντ, καὶ ἐπειδὴ ἔσπευδεν, ὁ Πρετόντ τὴν ἐπλησίασεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, μέχρις ὅτου, φθὰς εἰς ἐλαχίστην ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασιν, τὴν ἐκάλεσεν ὀνομαστί.

Τὰ ἐπακολουθήσαντα, δυσκόλως δύνανται νὰ ἐννοηθῶσι παρὰ τῶν μὴ ἐχόντων ἰδέαν τῶν σφοδρῶν ἐρωτικῶν παραφορῶν τῶν Κορσικανῶν.

Ὁ Ροβέρτος ἐπέπεσε κατὰ τῆς ἐξαδέλφης του, τὴν ἔρριψε κατὰ γῆς καὶ ἀπῆτει παρ' αὐτῆς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν Ἰωάννην.

Ἡ ταλαίπωρος κόρη, ἐν φοβερᾷ ἀγωνίᾳ διατελοῦσα, δὲν ἐγνώριζε τί νὰ εἴπῃ.

Ἡ θέσις ἦτο ἔρημος.

Ὁ Ροβέρτος τὴν ἠπειλήσεν ἐπανεπιλημμένως ἐπὶ τέλους ἡ Μαρία, νομίσασα ὅτι ἤκουσε βήματα πλησιάζοντα, ἀνέλαβε θάρρος, καὶ τῷ ἐδήλωσε σαφῶς, ὅτι τὸν ἡγάπα μὲν ὡς ἐξάδελφον, οὐδέποτε ὅμως θὰ τὸν ὑπανδρεύετο.

Ὁ Ροβέρτος τὴν ἐπλησίασεν ἔτι μᾶλλον, ἡ Μαρία προσεπάθησε νὰ διαφύγῃ, ἀλλ' αὐτὸς τῇ ἔφραξε τὴν διόδον ταβείας ἐνώπιον αὐτῆς. Τὴν ἠρώτησε καὶ πάλιν ἂν συγκατετίθετο εἰς τὸν ἔρωτά του καὶ πρὶν ἢ λάβῃ καὶ τὸν ν' ἀπαντήσῃ, τὸ ὀξύτατον ἐγχειρίδιόν του εἶχε διαπεράσει τὴν καρδίαν της καὶ ἡ Μαρία ἔκειτο ἐκταδὴν, μόλις ἀναπνεύουσα.

Βήματα ἠκούσθησαν προσεγγίζοντα, καὶ ὁ Ροβέρτος ἔσπευσε νὰ κρυβῇ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Ἰωάννης Φάργ' ἐπλησίαζε πρὸς τὸ μέρος, ἐν ᾧ διεδραματίσθη ἡ αἰματηρὰ ἐκείνη σκηνή, ὅτε δ' ἐπλησίασε, συνήντησε βλάβαν γέροντα, ἐκ τῶν περιέργων ἐκείνων χαρακτηρῶν, αἷτινες ἀπαντῶνται συχνάκις εἰς τὰ ὄρεινὰ διαμερίσματα. Τὰ ὄντα ἐκεῖνα κάθηνται ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν πρὸ τῆς θύρας τῆς καλύβης των, ἐπαιτοῦντα, οἱ δὲ διαβάται νομίζουσι καθηκόν των νὰ τοῖς δίδωσιν ἐλεημοσύνην.

Ὁ Ἰωάννης ἔδωκεν εἰς τὸν γέροντα νόμισμά τι, ἀλλὰ, πρὸς ἐκπληξίν του, ἀντὶ ὁ γέρων νὰ προβῇ, ὡς συνήθως, εἰς διαχύσεις εὐχαριστιῶν, τὸν ἔσυρε πρὸς τὸ ἄκρον τῆς ἀτραποῦ, ὅπου ὁ δυστυχὴς ἐραστής εὗρε τὴν ἐρωμένην του νεκρὰν καὶ αἰμόφυρτον.

Ὁ Φάργ' ἦτο ἐνεργητικοῦ χαρακτήρος. Ἐρριψε βλέμμα στοργῆς πρὸς τὴν νεάνίδα καὶ ἠσπάσθη τὸ ἔτι θερμὸν πρόσωπόν της, θρηνῶν δὲ ἔσπευδε πρὸς τὴν πόλιν. Καθ' ὁδὸν ὅμως συνήντησε τὸν Ροβέρτον ἐν συνοδίᾳ δύο χωροφυλάκων φαντασθῆτε δὲ τὴν ἐκπληξίν τοῦ Ἰωάννου, ἀκούοντα τὸν Ροβέρτον νὰ ὑποδεικνύῃ αὐτὸν ὡς αὐτουργόν τοῦ φόνου τῆς Μαρίας. Μάτην ὁ δυστυχὴς Φάργ' διεμαρτύρετο ἡ συνοδία προσλαβοῦσα καὶ αὐτὸν διὰ τῆς βίας με-

τέβη ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος, ὁ δὲ Ροβέρτος ὑπέδειξεν εἰς τοὺς χωροφύλακας τὸ πτώμα τῆς Μαρίας καὶ παρ' αὐτὸ τὸν γέροντα βλάκα.

Οἱ χωροφύλακες, ἀπωθήσαντες τὸν γέροντα, ἤρξαντο τῆς ἐξετάσεως τοῦ πτώματος, ὅπερ ἦτο ἤδη ψυχρὸν. Ἡ θέα τῆς Μαρίας προὔξενησε μεγίστην λύπην εἰς τὸν Ἰωάννην, εἰς δὲ τὴν ἐπακολούθησάν ἀνάκρισιν ἐθεωρήθη ἡ προφανὴς συγκίνησίς του, κατὰ τὴν γαλλικὴν συνήθειαν, ὡς σημεῖον ἐνοχῆς. Οἱ χωροφύλακες, ἀφοῦ ἔλαβον ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ μέρους, καὶ ἀφῆρσαν τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῆς πληγῆς, ἀπῆλθον, φέροντες σιδηροδέσιμιον εἰς τὴν πόλιν τὸν ἀτυχῆ Ἰωάννην.

Δὲν ἐπεκτείνονται εἰς τὰ καθέκαστα τῆς δίκης, οὐδὲ εἰς τὴν ψευδῆ κατάθεσιν τοῦ Ροβέρτου, κατὰ τοῦ ἀθώου σημειῶ μόνον ὅτι τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ὁ Φάργ ἐκαρτομήθη ἐν Ἀνακίφ, αἱ δὲ ἐφημερίδες δι' ὀλίγων ἐξιστόρησαν τὸ συμβάν.

Οἱ μεταβάντες εἰς Κορσικὴν, — καὶ εἶνε πολλοὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν νῆσον ταύτην, — κατ' ἔθος γνωρίζουσιν, ὅτι ἡ *ven-detta*, τὸ φοβερὸν πνεῦμα τῆς ἐκδικήσεως, τὸ ἐξολοθρεῖον συχνάκις ὀλοκλήρους οἰκογενείας, ἐπικρατεῖ ἔτι καὶ νῦν ἐντὶ λαφ, παρὰ τὰς παντοειδεῖς προσπάθειάς τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, πρὸς ἐκρίωσιν τοῦ βρβαρίου τοῦτου ἐθίμου.

Οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς τοῦ Φάργ, ἅμα τοῖς παρεδόθη τὸ πτώμα τοῦ καρτομηθέντος, συνεσκέφθησαν ἀπὸ κοινοῦ περὶ τῆς ἐκδικήσεως· οἱ δὲ τρεῖς ἀδελφοὶ του ὠρίστησαν ἐπὶ τοῦ πτώματος φοβερὸν ὄρκον.

Ἐγνωρίζον, ὅτι ὁ ἀδελφός των ἦτο ἀθῶος, ἀλλ' εἴτε ἀθῶος, εἴτε ἐνοχος, ἡ τιμὴ τοῦ ὀνόματος ἀπῆτει νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς φρικώδεις σκοπούς των.

Ἡ εἰδῆσις τῆς ἐπικειμένης ἐκδικήσεως ἐγένετο γνωστὴ τῷ Ροβέρτῳ, καὶ τὴν ἰδίαν νύκτα, μεταμφιεσθεὶς, ἐγκατέλειψε τὴν Κορσικὴν, μεταβαίνων εἰς Γαλλίαν.

Ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν ἡ φυγὴ του ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Φάργ καὶ οἱ τρεῖς ἐκδικητικὴ μετέβκινον πρὸς ἀνεύρεσίν του.

Ὁ μικρότερος αὐτῶν, ὅστις ἡγάπα τὸν ἀδελφὸν του μὲ τὴν τρυφερὰν ἀδελφικὴν στοργὴν τῶν Μεσημβρινῶν, ἀνεῦρε τὰ ἱχνη τοῦ Ροβέρτου εἰς Λυὼν, καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας εἰς Διζὼν. Ἐκεῖθεν, μικρὸν κατὰ μικρὸν, ἠκολούθησε μέχρι Παρισίων τὸν φονέα, τοῦ ὁποίου ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας εἶχεν ἀπολέσει πᾶν ἶχνος.

Πρωτὴν τινὰ ὁ κύριος Αἰφφελ εὗρίσκειτο εἰς τὸν πύργον ἐπιθεωρῶν τὰς ἐργασίας, ὅτε νέος τις τὸν ἐπλησίασε καὶ διὰ προφορᾶς μεσημβρινῆς τῷ ἐζήτησε ἐργασίαν.

— Δὲν δύναμαι νὰ σὰς προμηθεύσω ἐργασίαν· τὸ προσωπικὸν εἶνε πλήρες.

— Ἀλλὰ θὰ ἐργασθῶ δωρεάν. Θαυμάζω τὸν πύργόν σας καὶ θὰ ὑπερηφανεύωμαι νὰ λέγω ὅτι συνετέλεσα καὶ ἐγὼ κἄ-

πως εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου τοῦ κυρίου Αἰφφελ, ὅστις εἶνε ἡ δόξα τῆς Γαλλίας· θὰ ἐργάζωμαι νυκθήμερόν.

Ὁ μηχανικὸς συνεκινήθη ἐκ τοῦ ζήλου τοῦ νέου καὶ προσέλαβεν αὐτόν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, αἱ ἐργασίαι τοῦ πύργου ἐχώρουν μετὰ πάσης ταχύτητος καὶ οἱ ἐργάται ἐργάζοντο καὶ τὴν νύκτα ἔτι, τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Ὑπεράνω τῶν ἀπαστραπτόντων ὁδῶν τῶν Παρισίων ἐπέπρωτο νὰ διαδραματισθῇ τὴν νύκτα ἐκείνην σκηνή, ὑπερβαίνουσα, κατὰ τὴν φρικαλεότητα, τὴν ἐννέα μῆνας πρότερον διαδραματισθεῖσαν ἐν Κορσικῇ αἱματηρὰν σκηνήν.

Ὁ Ροβέρτος ἐργάζετο ἐπὶ τοῦ πύργου ἐπὶ ἰκρίου ὁμοίου πρὸς γέφυραν πλοίου.

Αἰφνης ἐξέβαλε κραυγὴν τρόμου.

Ἀνθρώπος τις, — οὗτινος τὸ πρόσωπον, φωτισθὲν ὑπὸ τῶν μαρμαρυγῶν τοῦ μεγάλου τόξου, ἐφαίνετο ὡχρὸν καὶ ἔμπλεον στερεᾶς ἀποφάσεως — ἔρπων παρὰ τὸ ἱκρίον ἐπλησίαζεν αὐτόν.

Ὁ φονεὺς τῆς Μαρίας παρετήρησε πῆριξ αὐτοῦ, ἵνα ἀνακαλύψῃ μέσον τι σωτηρίας, ἀλλὰ ματαίως· οὐδέμια διέξοδος. Παρετήρησε πρὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ τῷ ἐπῆλθε σκοτοδίνη ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι οὐδέμια σωτηρία ἐκεῖθεν, εἰμὴ ἀφεντος θάνατος ἐξ ὕψους 250 περίπου μέτρων.

Τότε ἤρχισε νὰ ἱκετεύῃ, ἐξαιτούμενος χάριν. Ἀλλ' ὁ ἀνὴρ, ὅστις τὸν ἐπλησίαζεν ἔρπων, ἀπήντησεν εἰς τὰς ἱκεσίας του δι' ἀπηνόως μεσιδιάματος, ἅμα δὲ προσήγγισε τὸν Ροβέρτον, ἔσυρεν ἐκ τῶν κόλπων του ὅζον ἐγχειρίδιον, αὐτὸ ἐκεῖνο ὅπερ πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους εἶχεν ἐμπνηχθῇ εἰς τὰ στήθη νεαρᾶς κόρης.

Μὲ τὸ ἐγχειρίδιον ἀνὰ χεῖρας, ἔστη ὁρθος ἐπὶ τοῦ ἱκρίου, οὐδόλως μεριμνῶν περὶ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεχεν, ἀλλὰ κατωπεύων τὰς κινήσεις τοῦ ἀντιπάλου του, ἡ δὲ ἐνεργητικότης του ἄπασα συνεκεντροῦτο εἰς τὴν αἵχμην τοῦ ἐγχειρίδιου του.

Οἱ ἐπὶ τοῦ πύργου ἐργάται, ἄφωνοι παρετήρουν τὴν τρομερὰν σκηνὴν οὐδὲν δυνάμενοι νὰ πράξωσιν.

Ἀν τὸ ἐγχειρίδιον ἐνεπῆχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ροβέρτου, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνωσι, διέκρινον ὅμως τὴν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς διαρκέσασαν φοβερὰν πάλην καὶ μετὰ ταῦτα παρετήρησαν δύο ἀνθρώπινα σώματα, ἐνηγκαλισμένα, πίπτοντα εἰς τὸ κενὸν καὶ τέλος ἤκουσαν τὸν δοῦπον τῶν σωμάτων ἐπὶ τῶν ἱκρίων καὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ πρώτου πατώματος τοῦ πύργου.

Τοιουτοτρόπως ἐξεδικήθησαν διὰ τὸν φόνον τῆς Μαρίας Ρουσιλιὼν καὶ τὸ δικαστικὸν λάθος, ὅπερ ὠδήγησεν εἰς τὴν λαίμητόμον τὸν Ἰωάννην Φάργ.

Τοιαύτη ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτῆς ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον διαδραματισθεῖσα αἱματηρὰ ἐπὶ τοῦ πύργου σκηνή.

Τὸ κοινὸν ὅμως ἐπληροφορεῖτο περὶ τοῦ

φρικώδους συμβάντος τὴν ἐπομένην διὰ τῆς ἐξῆς εἰδήσεως τῶν ἐφημερίδων:

Δύο ἔτι δυστυχήματα, προσελθόντα ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ γιγαντιαίου πύργου Αἰφφελ, θρηνοῦμεν σήμερον, τὸν θάνατον δύο ἀτυχῶν ἐργατῶν Κορσικανῶν, οἵτινες κατέπεσαν ἐξ ὕψους 250 περίπου μέτρων. Τὰ σώματα αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς πτώσεως, κατέστησαν ἄμορφος μάζα.

[Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ].

AGHILLE

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθερὰ ταχυδρομικῶν τελῶν].

- «Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ἐαδιὲ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6.60]
 «Τὸ Τριακοσιᾶδραχμον Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου» λεπ. 50 [60]
 «Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι» λυρικὴ συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπτ. 60 [70]
 «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)
 «Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς. Δρ. 1,50 (1,70)
 «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βικτωρος Οὐγγὺ, μετάφρ. σ. 1. Κορσούσα τόμοι 2) Δρ. 4 (4,30)
 «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιο: Πανίνης», μυθιστορία ἀ βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Δραχ. 2 [2.20]
 «Κωμῳδαί» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2.20]
 «Ὁ Γονζάλθης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστορία Δρ. 1,50 [1.70]
 «Ἀνθρωπος τοῦ Κότμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)
 «Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [5.50]
 «Ἡ Νάξος Μαριάνθη» μυθιστορία πρωτότυπον. Δρ. 1,30 (1,50)
 «Περιπέτεια τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστορία Ἰουλίου Βερν. Δρ. 1,70 (2)
 «Ὁ Ἀρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστορία εἰς 6 τόμους. Δρ. 8 (9)
 «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρ. σ. Γ. Κ. Ζαλακώστα Δρ. 4 (4,50)
 «Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθ. Δρ. 1,50 (1,60)
 «Τυχρίον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου. Δρ. 1 (1,10)
 «Τὰ Ὑπερᾶ τῶν Παρισίων» μυθιστορία Pierre Zaccane. Δρ. 4 (4,20)
 «Τὸ τέκνον τοῦ Βραστοῦ» καὶ ἡ ἄνυμφος μήτηρ (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία A. Matthey (Arthur Arnold) Δρ. 3,50 (4)
 «Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόου» καὶ τὸ «ἄνθος τῆς Ἀλδης» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία I. Φ. Σμιθ. Δρ. 3,25 (3,75)
 «Ὁ Ἀδικηθεὶς Ρογήρης», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῶ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)
 «Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλειάδου. 2 (2,20)
 «Ἑλπινίκη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου. Δρ. 5 (5,30)
 «Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Παρδέλ. Δρ. 5 (5,30)
 «Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλλης», μυθιστορία Π. Ζακόν. Δρ. 2,50 (2,70)
 «Ὁ Ἰππότης Μάιος», μυθιστορία Ponson de Terrail. Δραχ. 2,50 (2,70)
 «Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενείου Σὺν. Δραχ. 3 (3,20)
 «Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἔτι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλοκληρὸν τὸ ἔργον) δραχμὰς 3,50 (3,70)